

*Λέο Λενς: «Ἡ μυρωδιά τῆς γυναίκας μου»
(κωμωδία σὲ 3 πράξεις).*

Ὁ καθηγητὴς Σρόατερ ζῆ εἰρηνικὰ μὲ τὴ γυναῖκα του Ἰλζα. Ἐνα βράδυ πού εἶνε ἔτοιμοι νὰ πᾶνε σ' ἓνα ἀποκορηάτικο χορὸ παρουσιάζεται ἓνας φίλος τοῦ καθηγητοῦ, πού τὸν ξεμυαλίζει λέγοντάς του νὰ πᾶνε μόνοι, χωρὶς τὴ γυναῖκα του, γιὰ νὰ διασκεδάσουνε πραγματικά. Ὁ σύζυγος προφασίζεται ξαφνικὰ πονοκέφαλο καὶ τὸ σκάζει τὴ νύχτα. Τὰ ἴδια κ' ἡ γυναῖκα του πού τὴν ξεμυαλίζει μιὰ φίλη της. Ἐτσι τὸ ἀντρόγυνο πηγαίνει ξεχωριστά, στὸ ἴδιο κέντρο, καθένας γιὰ νὰ διασκεδάσῃ μὲ νέες γνωριμιές. Ἀλλά, καθὼς εἶνε μασκὲ καὶ δὲν γνωρίζονται, ὁ φίλος τοῦ καθηγητοῦ συνεννοημένος μὲ τὴ ζωντοχήρα παρουσιάζουν τὸν καθηγητὴ σὲ μιὰν ἄγνωστη κυρία πού εἶνε ἡ πραγματικὴ του γυναῖκα. Ὁ καθηγητὴς βρῖσκει γοητευτικὴ τὴν κατάκτησή του καὶ νοιώθει τὸν ἑαυτό του νὰ ξαναγιώνει. Ἐν τῷ μεταξύ δημιουργοῦνται ἀλεπάλληλες παρεξηγήσεις μὲ τὸν ὑπηρέτη καὶ τὴν ὑπηρέτρια τοῦ σπιτιοῦ, ζητήματα συζυγικῆς ἀπάτης καὶ στὸ τέλος ἀνακαλύπτεται ὅτι ὁ καθηγητὴς διεσκέδασε ἀπλούστατα μὲ τὴ νόμιμη γυναῖκα του, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἐνθουσιάζει καὶ τοὺς δυό, διότι τοὺς ἔδωσε τὴν εὐκαιρία νὰ βρῆ ὁ ἓνας στὸν ἄλλον ἄγνωστα θέλητρα πού ἡ καθημερινότης καὶ ἡ πεζότης τοῦ συζυγικοῦ βίου τὰ εἶχε στὴν ἀφάνεια. Ἐτσι, μὲ τὸ πείραμα τοῦ φίλου, ὁ συγγραφέας ὑποστηρίζει τὴ «θέση» ὅτι καὶ μόνον μὲ τὴν ιδέα ὅτι διασκεδάζει κανεὶς μὲ τὴ γυναῖκα του παθαίνει ἀπὸ μαρασμὸ ἔστω καὶ ἂν ἡ γυναῖκα αὐτὴ ἔχει μιὰ πραγματικὴ γοητεία

πού εἶνε σὲ θέση νὰ τὴν δῆ κάθε τρίτος πλὴν τοῦ συζύγου. Εἶνε ἡ ἀρχὴ ἀπὸ τὴν ὁποία ξεκινᾷ ἡ συζυγικὴ ἀδιαφορία, τὸ φλέρετ τοῦ ξένου πρὸς τὴν παντρεμμένη γυναῖκα καὶ τὸ δῖλημα πού καταλήγει ἢ στὴν ἀπιστία ἢ στὸν μαρασμὸ. Μικρὰ ψυχολογικὰ αἷτια πού δημιουργοῦν ὅμως σοβαρώτατες συνέπειες κι' εἶνε καθημερινὰ φαινόμενα στὴ ζωὴ. Ἀλλ' ἀνεξαρτήτως τῆς θέσεως αὐτῆς τὸ ἔργο ἀκούγεται εὐχάριστα. Ἐν ἀφαιρέσει κανεὶς τὸν κ. Ἀργυρόπουλο καὶ τὸν κ. Εὐθυμίου, οἱ λοιποὶ ἐκτελεστὲς ἔπαιξαν ἄθλια.